

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **D. M. i F. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 17 września 2025 r.

wniosków obrońców skazanego D. M. oraz obrońcy F. K.

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 grudnia 2024 r., sygn. akt II AKa 251/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 listopada 2020 r., sygn. akt III K 84/10

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w.

Przypomnieć należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie

instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, iż wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Może to nastąpić tylko wówczas, gdy już pobieżna analiza złożonego nadzwyczajnego środka odwoławczego wskazuje na jego zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. skutkować muszą przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić jedynie wtedy, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. Tylko taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń.

Obrońcy skazanych D. M. i F. K. wnioski o wstrzymanie zgodnie umotywowali zaistnieniem dużego prawdopodobieństwa podzielenia zarzutów kasacyjnych i wobec tego poważnymi konsekwencjami wykonywania przez skazanych orzeczonych względem nich kar pozbawienia wolności. Nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności podniesionych zarzutów, w aktualnym stanie sprawy brak jest podstaw do stwierdzenia, że uwzględnienie wywiedzionych kasacji jawi się jako nieomal pewne, a wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanych (por. postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2023 r., III KK 19/23, LEX nr 3516558). Na kanwie niniejszej sprawy nie sposób nie dostrzec, iż zarzuty kasacji dotyczą szczegółowych kwestii procesowych, odnoszących się do poprawności kontroli odwoławczej. Wszyscy obrońcy zasadniczo starają się zakwestionować prawidłowość oceny kluczowego dowodu w postaci wyjaśnień M. B.. Powoduje to, że już wstępna lektura zarzutów nakazuje stwierdzić, iż wymagają one rozważenia na dalszym etapie merytorycznego rozpoznawania sprawy, a przez to obecnie nie mają charakteru oczywistego. Aktualnie możliwość ich uwzględnienia nie jest przy tym na tyle silna, by *a priori* implikowała konieczność skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia.

Również wyeksponowane w kasacjach obrońców D. M. zarzuty odnoszące się do bezwzględnej przyczyny odwoławczej czy naruszenia art. 440 k.p.k. nie są na tyle silne, by na obecnym etapie postępowania aktualizowały konieczność wstrzymania kary pozbawienia wolności.

Należy też zaznaczyć, iż sam fakt odbywania prawomocnie orzeczonej kary pozbawienia wolności z natury rzeczy wiąże się z istotnymi dla osadzonych skutkami, jednak nie może to samoistnie przesądzać o zastosowaniu instytucji wstrzymania wykonywania kary, wynikającej z prawomocnego wyroku sądu.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]